

CLIMBzin

Občasný zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

říjen 2006, číslo 6

TA3 CHŘIBSKÝ HNĚDÁK LABÁK ROZHOVOR S KAMZÍKEM

ODBÍLOVA LIGA - SEZNAM ZÁVODŮ + PRAVIDLA, HOT SPORT NEWS, ČOKING
VÝSLEDKY VÝZKUMU BBC, PRŮVODCE: CVIČITELSKÁ SKÁLA, DU JŮ SPÍKINGLIŠ?

Co řekl

Pólo Maršálek

při jakési diskusi o lezení v horách:

„Blbci a my mají štěstí“

Uff nitř:

Naprosto neuvěřitelných 13 (!!!) stran čtení

Co řekl - Pavel Pólo Maršálek při jakési diskusi o lezení v horách.....	2
Cestou k nástupu - co všechno mi letí hlavou když šlapu klečí a suti k nástupu vyhlédnuté cesty.....	2
TA3 - k 20. výročí našeho oddílu jsme si nadělili pobyt ve Vysokých Tatrách	3
Chřibský hnědák - ani 3. ročník lezecko cyklistického závodu se neobešel bez účasti členů HO Sokol Uh. Brod.....	5
Labák - jak se leze na nejnižším místě v republice? O výpravě několika Broďanů do Dolního Žlebu.....	6
Rozhovor s Kamzíkem - Milanem Benianem - několikanásobným mistrem ČR v lezení na obtížnost.....	7
Oddílová liga 2. ročník - schválně nepíšu boulderliga, protože závody by měly být nejen boulderové.....	9
Převodní tabulka - to abychom se nehádali. Přece jenom, není 8b jako VIIIb a 8B. A to nemluvíme o 5.15a!.....	9
Hot sport news - nejdůležitější sportovní počiny v našem klubu (takže vlastně na světové scéně).....	10
Co sa chystá v nejbližší době za akce?.....	11
Du jš spík ingliš? - druhý díl.....	11
Cvičitelská skála - ještě jednou.....	12
Krátké zprávy	12
Rubrika na přání - pro ty, na které se ještě nedostalo.....	13
Kreslený ftip - další veselá momentka ze života člena uherskobrodského TOP týmu.....	13
Zmer si ho!!! - výsledky výzkumu BBC.....	13
Soutěž - všichni kdo čtete CLIMBzin se můžete zapojit do naší soutěže o malé, ale milé dárky od firmy SINGING ROCK! Detaily najdete na straně 12.	

foto na titulní straně:
Martin Masař, Šamonice
(c) 2005 Honza Lekeš

Heslo na podzim:

Problémy při lezení přicházejí jeden za druhým.
V obzvláště vydařených situacích i ve dvoustupu!

Cestou k nástupu

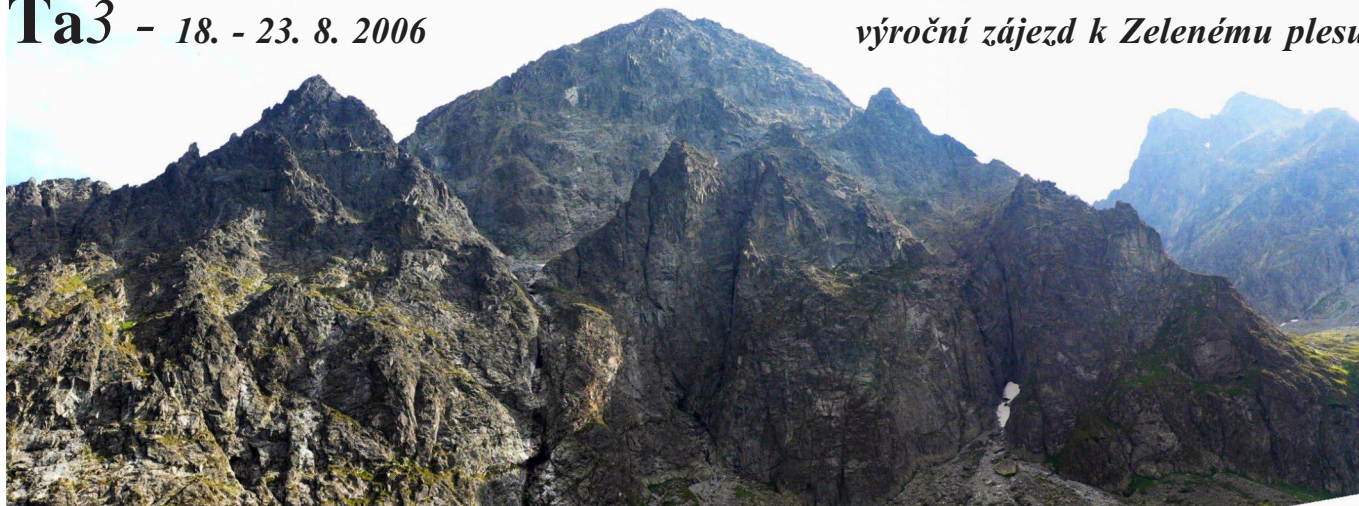
Jsou čtyři ráno. Od huby se mně kouří jak silnému milovníkovi hořícího tabákového listí. Já ale nemám v ústech cigárko - jsem nekuřák. Ten kouř to je pára srážející se v řádné kose před mým ksichtem. Na hlavě mám naražený blembák, na zádech těžký bág plný jakéhosi železného harampádi, o jehož existenci nemá většina lidí ani ponětí. A už vůbec by je nenapadlo za ty těžké nesmysly vyhazovat nekřesťansky velké peníze. Nikdo nemluví. Slyším jen zvuky ujíždějící suti pod našima nohama. Ze tmy pomalu vystupují mohutné horské štíty. V šeru rána vypadají strašidelně. A človiček, malý červ šlapající k jejich úpatí si proti nim připadá jako zrnko v písku, jako milisekunda v čase tohohle světa. Na východě se stále zvětšuje linka životodárného světla. Dýchám. No spíš funím. Občas zastavím a dívám se směrem k nástupu do naší cesty. Je to ještě pěkně daleko. Srdce mi buší jako o život. Přemýšlím proč se takhle trápím. Co z toho mám? Je mi jasné, že do severní stěny celý den nezavítá slunce a o hřejivém teple slunečních paprsků si tak budu moct nechat zdát. Vlastně ani to, protože nebudu moct spát. To bych mohl, kdybych zůstal v teple svého spacáku dole na chatě. Kopce okolo už získaly svoje kontury, stěna se přiblížila a takhle zblízka jaksi přidala na strmosti a odmítavosti. Včera odpoledne a z dálky se nezdála tak strašidelná. Když jsme včera odpoledne pozorovali z laviček před chatou náš směr; zdálo se všechno jaksi v pohu. Teď to vypadá úplně jinak. Kdesi vysoko nahoře ční do ranní, teď už čistě modré oblohy zuby ostré žuly. Až tam se máme dnes dostat. Už jsme pod nástupovým kotlem. Všechno je tu volné a mokré. Od koho jsem si to jen nechal nakecat, že tahle cesta je krásná a stěna naprosto fantastická? Proč mám pocit, že všechno na co šáhnou duní? Místy ani nedýchám. Zaklínám všechny skřítky, ať stojí při mně, ať mně i dneska dovoli prostoupit bezpečně celou cestu, ať mi nechají dost sil a zdravého strachu na sestup. Ať se ani dnes nic nepokazí a my si užijeme tuhle cestu. Vždyť je opravdu krásná. Nádherná dlouhá linie. Dunivé bloky v ní jsou jen zkouškou naší vůle a odvahy. Staré skoby a špatné možnosti vlastního zajištění jsou jen další takovou zkouškou. My jsme ale připravení, mladí a motivovaní - totální fráze - obzvláště když stojím v převislém rajbasu a madla nad hlavou jsou tak volná, že když je vezmu, tak určitě vypadnou a já poletím i s nimi do věčných lovišť. Sakra proč to vlastně všechno dělám??? Nezodpověditelná otázka, kterou si položili snad všichni, kteří se někdy navázali na lano a zakousli se do jakékoliv cesty. Brzké vstávání, nepohodlná cesta k nástupu, nebezpečné a nezajistitelné úseky, padající kamení, zima, hlad, žízeň, dlouhé hodiny ve stěně, nekonečné sestupy za tmy, spousty dnů dovolené, nekonečné kopce peněz a v neposlední řadě i strach - tohle všechno a někdy i mnohem víc jsme ochotni podstoupit jen pro to abychom mohli usednout na vrcholu a vychutnat si ho každý po svém - někdo dlouhým mlčenlivým pohledem do dolin, jiný vrcholovou cigaretou, další dychtivým zápisem do vrcholovky... Každý to prožíváme jinak a přitom všichni jaksi stejně.

Přeju vám všem hodně podobných zážitků s dobrým koncem. Ať i vás vždycky provází váš skřítek, ať vždycky stojí při vás, ať vás ochrání a přivede bezpečně zpátky do shonů všedních dnů, před kterými do hor utíkáte.

- učitel -

Ta3 - 18. - 23. 8. 2006

výroční zájezd k Zelenému plesu

K 20. výročí našeho věhlasného oddílu nám bratři sokoláci slíbili proplatit nocování na chatě pri Zelenom plese. Teda vlastně na Brnčálce. A tak jsme vyrazili. Bylo nás víc než dost. Lezlo se, turistikovalo, pilo, jedlo nebo jen tak klábosilo. Zkoušeli se dlouhé i kratší cesty, bouldrovali jsme a blbli do nekonečna. Krátkou vzpomínkou budiž několik fotek od Honzy Lekeša. To, že bylo veselo, by pak mělo připomenout několik útržků ze zajímavých rozhovorů. O výkonech netřeba psát. Myslím, že jsme si to prostě všichni dobře užili - každý po svém. Takže vzpomínejte, bavte se a smějte a hlavně se těšte, že možná zase za 20 let...:-))

Kubča Jurčík v plotnách cesty Korsvoldov tanec 7

*Pól: Oni chcú vstávat ve
čtyři!!!*

Masi: Kdo?

Pól: Oni, všeci!

Masi: Co idete?

Kubča: Na Terynu na pivo!

*Po té, co sa Pól s Míšou
předčasně vrátili z Medených
lávek, Pól prohlásil: Rozhodli
zme sa, že dosáhneme vrcholu
hned v základním táboře
(jiným způsobem)!*

Honza na Vidláku

Belanky

Brněálka

My fšeci účastníci výpravy k severnímu pólu

Lezlo a jistilo se i v dešti

Učitel ve Vidlovém sedle

Chřibský Hnědák

V sobotu 2. září, byl na Břestku krátce po osmé hodině ranní odstartován 3. ročník lezecko-cyklistického hardcore závodu Chřibský Hnědák. Na zablácené lesní stezky, rozbité asfaltky a mokré stěny se letos vydalo celkem 16 dvojic na více či méně horských kolech.

Ve srovnání s loňskem byly podmínky na trati o dost náročnější - bláto, kaluže, vlhko na skalách i pod nimi - žádná sranda. Naštěstí jsem startoval s Kubčou Jurčíkem, který je velmi zdatným znalcem povoleného dopingu a který po celou dobu závodu vytahoval ze svých (snad bezedných) kapes kratášu nejružnější energetické gely, kofeinové tablety, ampule se spalovači, guaranu, taurin, lecitin, HCA, vodu zo Žltej rieky, Šanghaj colu a další zázračné přípravky, které nás měly udržet při smyslech. Naštěstí nedošlo na krevní konzervy. A naneštěstí mě mdloby začaly chytat hned v prvním kopci po startu - tedy při výjezdu k Břestecské skalce.

Na Břestku, který si jako první skalku zvolilo docela dost lidí, bylo pár minut po startu doslova narváno. Závodníci lezli jeden přes druhého, ve vzduchu bylo cítit napětí, emoce se stupňovaly. Nejlepší, co se v té situaci dalo udělat, bylo rychle vylézt jednu cestu a ještě rychleji z Břestku zmizet. A to jsme taky udělali. Stoupák na Chabaně byl smrtelný, ale to, co následovalo potom bylo snad ještě horší (to už byl prostě posmrtný život!). Bahínko na lesní cestě ve směru na Salaš bylo tak dokonalé, že i když jsem šlapal do pedálů jak o život, stál jsem pořád na místě. Takže dolů z kola a tlačit a tlačit (ale nepřehnat to, abych se nepo.... hned na začátku). Sjezd do slavné partyzánské obce stál taky za to - cesta plná větví z nedávné těžby a rozbitá od lakatošů - božekriste za co?

Následný výjezd na Bunč byl celkem v poho a i sjezd do Kudlovické doliny. Budačina. Rychle lezeme Mezi kozy (Kubča se tam chtěl zdržet, že prý... no, nebudu ho pomlouvat) a už fičíme zpátky na Bunč. Běs! Tlačíme kola a pak se pomaličku šineme až k hospodě. Přichází na mě krize - trochu brzo - jsme teprve na začátku. Šlapu co mi síly stačí - i tak na mě musí Kubča občas počkat. V hlavě mi běží nejružnější myšlenky - snažím se nemyslet na to monotónní střídání pravé a levé nohy v záběrech do pedálů. Dobrá cesta končí a vjíždíme do lesa - krátký úsek po lesní cestě s dost nepříjemnými strouhami - na té poslední jsem se málem zabil a už jsme na Zikmundově. Napojujeme se na brněnskou silnici a sjíždíme k odbočce na Stupavu - je to parádní jízda, i dál jedeme po rovném asfaltu až ke Koryčanské přehradě. Odbočujeme k Cimburku. Už po prvních metrech stoupání mám pocit, že se poblizu. Šotolinková silnice je skoro nekonečná. Konečně Cimburk a krátký sjezd před finálním strkem ke studánce U mísy. Odtud je to na Kozla už jen malý kousek. Rychle lezeme Svatební a mizíme v lese. Tlačím kolo do kopce, dokud se nenapojíme na červenou značku, která nás dovede téměř až k Osvětimankám. Tenhle úsek byl na kolo docela příjemný. Na Osvětimankách honíme body a lezeme každý po třech cestách. Sjíždíme k hájence Na pile a odbočujeme na vracečku doleva směrem ke Cvičitelské skále. Přejezd přes potok jsem zakončil elegantním saltem s 66 vruty a už se ploužíme 200 metrů do kopce. Já tu už klidně mohu umřít, mě už je to jedno. Slibuju, že už budu jenom hodný, že už budu všechny poslouchat a nebudu zlobit, nadávám, kleju, plivu oheň a síru - FAK! Nepomáhá nic. S pocitem, že teď už fakt chcípnu lezu jakousi čtverku a utíkám fofrem pryč. Zase na kolo a po dobré asfaltce nejdřív mírně z kopečka a potom docela dlouhým vyšťavujícím

stoupáním ke Zbojníkovi. Už zdálky cítím cigaretový kouř a je mi jasné, že tady rozhodčího dělá Jara. Zase naháníme body a rychle přelézáme tři nové šestky. Sjíždíme přes Újezdu do Buchlovic a „vychutnáváme“ si poslední šílený stoupák od Maca k Barborce. Kuba mele z posledního a k hlavnímu kameni se doplází se značným odstupem za mnou. Rozhoduju ještě zaútočit na body a lezeme Skotskou. Pak už jen sbíháme ke kolům a sjíždíme na Břestek. Hnědák je za mnou. Je i za Kubou. Asi 40 minut před námi dorazili Pípák a Radim. Je nám jasné, že budou před námi i v celkovém pořadí. Máme i míň bodů a oni mají navíc o 10 minut lepší bonus. Nezbývá než čekat, jak to dopadne. Až do vyhlášení netušíme, zda se nám podaří splnit to, co jsme si předsevzali - tedy dojet na bedně.

Je něco po osmé. Kapela zahrála jakési dvě instrumentálky a už se vyhlašuje. Masi s Pólem jsou sedmí (!) - super. Nejsme šesti, ani pátí. Budeme čtvrtí? NE! Je jasné, že jsme na bedně! Nemůžu tomu uvěřit! Jo! Jóóóóóó! Nejsme ani třetííí! No to je špica! Nakonec jsme druzí! Musím uznat, že asi s odřenýma ušima, ale je to tam! Přebíráme ceny a diplomy, Macek nás fotí, Nelly (pes) mně dává pusinku a teď už fakt můžu umřít. Další pivo prosím!

Konečné pořadí: 1. Tibor Pípák Vališ (HK UH) a Radim Vacula (LOKO Brno), 2. Kubča Jurčík (HO SOKOL UB) a Břet'a Lebloch (HO SOKOL UB a HK UH), 3. Lucian Švigler a Miloš Němý (Stará Turá, Red Point Myjava), 4. Tomáš Kačmařík a Jan Šálek (Freesport Brno), 5. Ondřej Částek a Petr Pospíšil (CH 3), 6. Pavel Urbánek a Martin Zpěvák (HK UH), 7. Martin Masař a Pólo Maršálek (HO SOKOL UB), 8. Aleš Roučka (Tišnov), 9. Marek Zavřel a Michal Rožek (HK UH), 10. Saša Hulata a Josef Žák (HK Pálavský věšák), 11. Petr Pokorný a Pavlína Binková (Starobrnno), 12. Ivan Mrkva a Zdeněk Zajíček (Bouníci), 13. Jiří Večerka a Jara Ordelt (Zlín), 14. Martina Fialová a Lenka Šafařová (Allium team), 15. Jan Zimmermann a Tomáš Haničinec (UH a Zlín), 16. Michal Brouček a Marek Toušek (Laviny.cz)

Více snad najdete na www.climbers-uh.net.

-učitel-

Labák

Labské pískovce jsou chráněnou krajinnou oblastí. Jsou taky jedním z nejnavštěvovanějších míst naší malé republiky. Je to místo, kde se ze sedimentů uložených na dně křídového moře vymodelovala působením nejrůznějších erozních činitelů skalní města okouzující svými věžemi tisíce lezců již několik desítek generací. Je to také místo, kde leží nejnižší bod České republiky. Je to přesně tam, co Labe opouští naši vlast. Nadmořská výška je rovných 115 metrů nad hladinou moře. A je to taky tam, kde v současné době koupíte litr naturalu 95 za 27,50 (!) - a to naprosto běžně. Musím o tom něco vědět, na přelomu letošního září a října jsem tam byla.

Původně měl být zájezd na levý břeh Labe za Děčínem hromadnou akcí. Nakonec jsem ale jela sama s mým pánem a mojí paničkou. Díky tomu, že všeci odvolali (jedni proto, že se báli, aby nedopadli jako Hus, druzí kvůli nemoci a třetí nevím proč) bylo v autě dost místa na roztahování se na zadním sedadle, které jsem tím pádem opanovala. Páníček poslušně řídil, panička místo navigování usínala a fičeli jsme o sto šest na divoký západ. Za kočárem se nám ale moc neprášilo, protože cestou začalo docela hustě pršet. Nevím proč, ale páníček to komentoval slovy: "Jestli to nepřestane, tak je to v .... (tohle já neříkám, na to su eště malá holka)!" Nicméně jelo se dál a v Děčíně už nepršelo a v Dolním žlebu už vůbec ne.

Ráno, raničko bylo mlžisto. Mlha vpředu, vzadu, nahoře i mezi packama - prostě všude. Mým pánům to ale vůbec nevadilo. Posnídali, sbalili se a hurá ke Kostově a od něj hrrrr do kopečka přímo pod ty nejvyšší stěny na levém břehu labském. Nejdřív, že prý se rozlezeme. Tak jsem se pořádně protáhla a většinu těch dlouhých a převislých „rozlézacích“ cest jsem prospala. Pak byl přesun pod Sicilskou stěnu. To vám byl převis! Ta páníčkova vysněná cesta začínala z takového úzkého a vysokého předskalí a mně se na něj vůbec, ale vůbec nechtělo. Ale za piškotek fšcko! A tak si ležím a dívám se do oblak, jak nade mnou páníček tancuje v jakémsi Xa. Prý Bezzubý Yuchen. Leze, leze a bác! A zase leze a plesk! A zase se snaží a funí a už je nahoře u slaňáku. Ten se ale móóóó blbě cvaká! Nechává se spustit a odpočívá. Taky odpočívám, panička taky odpočívá - prostě všichni ležíme a kdo může spí a kdo nemůže, dobře mu tak! A páníček už peláší ostrý pokus a plesk v nejtěžším místě, ale zbytek dolézá v kuse. Dnes je to jen AF s jedním odsedem, ale zítra prý něco uvidíme!

Další den se zase rozlézají ve strašlivě převislé cestě - nechápu to. Páníček ukecá paničku, ať jde na prvním. Asi to neměl dělat. Je to prý „jen“ VIIIa, ale strááááááá do kopce. A to jistě!!! Radši jsem se ani nedívala a zakrývala si oči packama. Panička to nakonec morálově neustála. No nic. A hurá na Yuchena. A zase nejdřív nacvakat presky a potom odpočinek a hurá na ostrý pokus. Je to horší jak včera! Tohle mně teda chtěl páníček ukázat? NUDA! Čekala jsem excelentní výkony a nic. Ještě jeden pokus - zase dvakrát sedí. Poslední zkouška síly a vytrvalosti - zase nic - už není z čeho brát. Jde se na lehčí cesty na Černého Petra. Páníček tahá pro paničku VIIIb a VIIIa a panička si zase stěžuje, že je jistě moc daleko od sebe, a že je to strááááááá těžké. Pak jdeme ještě na Malého Dábla. Panička si tam vybrala jedno VIIc - že prý to už musí jít. Převis větší jak v Krase ve Volání Divočiny (!!!). Navíc to začíná z police, na kterou se chodí okolo, ale páníček

na to kašle a leze na tu plošinu jakousi spárou na sokola, jistě jen smyčkami. Pak ho čeká ještě pár metrů z police k prvnímu borháku a strááááááá dálka k dalšímu a pak ještě ke slaňáku. Fakt darda. U nás by to bylo minimálně 7-. Ale Labák, ten má jinou míru! Panička si to vychutnává až do dna. Sedí v tom a nechápe, proč místní prvovýstupci tak šetří na železe. Ale to už je vlastně úplný konec dne. Scházíme k autíčku a jedeme na naše bivakovací místečko povečeřet a spát.

Je sobota. Vstáváme brzy. Páníčci se rozhodli, že si zajedou do Hřenska k Hudymu na nákup. Cestou se ještě v Děčíně stavujeme v hypermarketu nakoupit nějaké základní potraviny (jako třeba pivo) a pak už hurá na pravý břeh a do Hřenska. Návštěva obchodu je evidentně velice úspěšná. A to ze dvou důvodů: skoro nic z toho, co páníčci chtěli v obchodě nebylo, takže se utratilo mnohem méně peněz, než se čekalo, a to, co tam bylo, bylo slevněné tak, že to překvapilo i mě a to penězům a cenám vůbec nerozumím. Po nákupu už páníček zase spěchá ke Kostově hospůdce a odtud nás skoro tryskem žene pod Sicilskou stěnu. Rozlézá se v dlouhatánském osumáčku vpravo od Yuchena a při slaňování si do své cesty nacvakává expresky. První pokus v Yuchenovi je dost slabý. Druhý ještě horší. Je jasné, že tenhle Yuchen, ač bezzubý, páníčka pěkně pokousal. Cesta nepadla. Nevadí, jede se dál. Přicházíme pod Indiánku a páníček si vybírá jedno opravdu hodně dlouhé IXa, že ho zkusí na OS. Leze, leze, vymýšlí, leze, už je u pátého jistění a odsedává. Škoda. Doleze ještě ke kruhu, od kterého cesta pokračuje přes další 4 borháky a končí. Procvakne lano a panička si to zkusí na druhém. Trochu to hákuje, ale aspoň potřeňuje. Já si zatím ohlodávám klaciky a je mi dobře. Zase se stěhujeme - tentokrát pod Gilotinu. Tam páníček vybírá dvě lehké cesty pro paničku. Tahá jí nejdříve hranu za VIIc a pak cestu vlevo od ní - údajně taky za VIIc, ale určitě o kus těžší než ta hrana - a to to dělal stejný člověk - kdo se v tom má pak vyznat? No ale jak páníček dobírá paničku v té druhé cestě, tak najednou křup - buch, bác, prask a těsně kolem mého levého ucha prosvištěl šutr jako prase! Ještě, že jsem spala! Sedět, tak je po mě! Paničku to pořádně rozhodilo - prý Labák nikdy více - jistě daleko od sebe, skála se láme - prostě bés a hrůza! K autu scházíme už skoro po tmě.

V noci začíná pršet, a tak je jasné, že hned ráno po snídani vyrazíme na cestu domů. Skoro celou ji prospím. Pořádně se proberu až doma, kde na mě čeká Jessy, moje kamarádka ze sousedství.

- princezna Nelly alias Lvice Elsa -

Toto je okno do světa - stačí ho otevřít a podívat se!

A pokud náhodou nic nevidíte, nevádí, protože

CLIMBzin
se dívá za vás

a o všech důležitých změnách ve světě vás bude informovat!

Cena barelu ropy dlouhodobě klesla pod 60 doláčů!!!

5.15... ..nejlepší guma na světě
nyní i v úpravách lubricated, flavoured, ribbed a extra thin
vychutnej si svou cestu na vrchol

Rozhovor s Kamzíkem

Každý, kdo už leze nějaký ten pátek musí vědět, o kom je řeč a s kým si to tu bude číst rozhovor. **Milan Kamzík Benian** je několikanásobným mistrem ČR a vítězem ČP v lezení na obtížnost a také bývalým dlouhodobým reprezentantem ČR v této disciplíně, účastník mnoha závodů SP. V roce 1998 se navíc přešel cestou Le Minimum ve francouzské oblasti Buoux zařadil mezi první Čechy, kteří překonali stupeň 8c (11-).

Jednu zářijovou neděli jsem měl to štěstí, že jsem Kamzíka potkal spolu s Petrem Piechoviczem na Čerťákách u Lidečka. Slovo dalo slovo a vznikl z toho tento rozhovor vedený přes elektronickou poštu:

ClimbZin (CZ): Kamzíku, nejdřív se (kvůli fanynkám) musím zeptat na pár „osobních“ údajů: takže věk, bydliště, obvod pravého bicepsu, počet shybů na jedné ruce, nej oblast, nej matroš na lezení, vysněná cesta?

Kamzík (K): Tak letos v září mi bylo 36 let, výška cca 170cm, váha asi 68kg - dříve v době závodění dlouho 60- 62kg. Bicăk jsem nikdy neměřil. Shyby na jedné ruce max. 2 ale nyní stěží na jedné zafixuji. Samozřejmě že v době závodní kariéry jsem trénoval prakticky denně a bez větších zdravotních problémů. Dnes se jen udržuji, abych aspoň došel do skal :-). Co se týče oblastí, tak rád poznávám nové, tam kde jsem ještě nebyl, třeba i menší zapadlé oblasti. V podstatě rád lezu a je jedno jaký je to materiál.

CZ: V roce 1996 jsi řekl, že lezení je pro tebe všechno, protože je to tvůj chlebováček. To jsi už vtě době byl opravdový profík?

K: V té době jsem lezení hodně prožíval. Každá volná chvíle patřila lezení, stěně nebo skálám. V období závodů také ježdění po závodech. Dřív než sem se trochu prosadil asi kolem roku 92-93, utíkával jsem z práce dřív a pak na konci období civilní služby mě vyšetřovali za nějaké chybějící hodiny. Dopadlo to dobře, nezabásli mě :)).

CZ: V tom šestadevadesátém jsi byl mistrem ČR i vítězem ČP v lezení na obtížnost. Kolik vlastně těch titulů celkem máš? A jaké jsou tvoje největší úspěchy na závodech?

K: Začnu trochu zešíroka. K lezení mě přivedl kámoš úplnou náhodou. Hledal jsem něco nového a on zrovna lezl, a tak mě vzal na skály. To bylo kolem roku 1990. Ze začátku nic moc, ale v tom roce padla první 6 UIAA.

V roce 92 jdu takhle od bouldru od Ostravavice /betony/ a v jedné hale se konaly závody na stěně, mrknu na to a zaujalo mě to natolik, že jsem začal docházet. Rok nato zkusím první závody v Ostravě - to ještě nic nebylo, ale nevzdávám to a jezdím i po ostatních závodech v tehdejších Československu, celkově nakonec končím v tomto roce na 4. místě. No a pak následující roky končím v bodování na 1. místě. To byly roky 94, 95, 96 no a v 97. to bylo celkově 2. místo pokud mě paměť neklame. Devadesátý osmý byl slabší to bylo 6. místo a v 99. 3. místo. Tento rok považuji za konec mé závodní dráhy. Ve světovém poháru to bylo horší, ale nejvíc se mi dařilo v roce 95 na MS v lezení na rychlost - to jsem „doběhl“ na druhém místě, a následně v roce 96 v Praze a Kranji to bylo vždy 12. místo. Jinak ostatní umístění bych musel pohledat někde v papírech.

CZ: Cítil jsi v době, kdy jsi závodil, velký rozdíl mezi závodními cestami a cestami na skalách?

K: Závody mě hodně bavily, a pokud jsem chtěl na nich bodovat,

*Kamzík na závodech v Imstu
foto archiv Kamzík*

tak bylo zapotřebí na stěnách taky trénovat. Takže spousta hodin v hale. Skály byly relax, i když padly i tam nějaké těžší cesty.

CZ: Ještě se vrátím do devadesátého šestého. V tom roce jsi vylezl dvě cesty za 8a+ RP, v devadesátém sedmém jsi dal v Thajsku 8a+ OS a myslím v devadesátém osmém jsem obdivoval tvoje prsty zakousnuté do mikrochytů legendárního Le minimum 8c na titulce Montany. Co považuješ za svůj největší úspěch ve skalách?

K: Cesta Le minimum byla obtížnostně moje maximum. Přelez byl celkem rychlý, během jednoho výjezdu a práce na línii cca 3-4 dny.

Přešel jsem i jiné cesty v 8a-8b stupni, ale hlavní prioritou byly OS přelezy, tím pádem na nacvičování nebyl čas. Pokud cesta nepustila relativně hned, tak už jsem se k ní nevracel, leda by mě nějak něčím uchvátila natolik, abych se vrátil. Takže mám hodně OS přelezů ve stupni 7c-7c+.

CZ: Víš, že máš i nějaké prvovýstupy. Co tě láká na děláni nových cest?

K: Nové línie co jsem udělal se dají spočítat na jedné ruce :-)) a vesměs v nich bylo jištění osazeno z hora. Kromě jedné cesty v Ádru, kde jsem osadil jeden kruh. Parádní zážitek. Takže hodnotnější a záživnější je to hrnout od spodu, pokud to jde. Pokud zbude čas, tak jistě něco časem vytvořím. Je parádní, když si něco vymyslíš a nakonec to i ve skále zrealizuješ a vznikne parádní línie.

CZ: A co tvůj projekt v jeskyni vedle Oázy harmonie na Súlově? Vypadá to dost brutálně - malé a asi i dost bolestivé dírký - ještě na projektu pracuješ?

K: Projek na Súlově je drsný, název je Chiroptera a v době dobré formy se daly přelést tak 2/3. Odhad byl 11- UIAA. Něco pro dnešní boudristy. Je tam ještě varianta za 10 UIAA, což je

*Kamzík při lezení v Ádru
foto archiv Kamzík*

schůdnější. Nyní je projekt volný a já na něm nedělám.

CZ: Vrátil se ještě ke druhé otázce - co pro tebe znamená lezení dneska?

K: Dnes lezu sporadicky, tak abych mohl vylézt aspoň něco :-). Hodně času mi zabírá práce v Alpsportu (sportovní obchod) a mám pod sebou lezeckou stěnu v Ostravě + děláme lezecké kurzy pro začátečníky. Ale ještě neháží lezečky do doliny :).

CZ: Jsi v tréninku spíš systematick nebo trénuješ pocitově (respektive, jak to bylo v době, kdy jsi trénoval na závody a těžké cesty)?

K: Jak už jsem psal, dnes lezu tak jednou týdně, ale dříve prakticky denně a dvoufázově. Byl v tom určitě systém. Zátěže jsem upravoval podle závodního kalendáře.

CZ: „Bere“ ti lezení v současné době tvůj veškerý volný čas? Co třeba knihy, kino, hudba, jiné sporty...?

K: Kromě lezení se ještě rád projedu na kole a brnknu na kytaru. Čtu sporadicky. Ale pokud to jde, lezení má přednost v různých podobách, bouldering, něco z ledu a podobně.

CZ: Co podle tebe chybělo tvojí generaci českých závodníků k tomu, abyste uspěli ve světě tak jako Mráza nebo Adam Ondra?

K: Možná to byl psychický blok, prostě přece nemůžeme být nejlepší. Dnes je vše dál, jezdí se více ven, a je proto možnost více srovnávat, okouknout, jak to ten či onen dělá a podobně. Nebo jsou kluci teď prostě lepší.

CZ: Řešil jsi někdy i otázky výživy – různé doplňky stravy, diety a tak? A co dnes – dbáš striktně na životosprávu?

K: Jedl jsem vždy normálně, žádná dieta apod. Dnes to neřeším vůbec, jde o to se trochu hýbat a pořád něco dělat a hlavně nepřestat lozit. Důležité je předcházet úrazům.

CZ: A jak jsi se dostal k horám?

K: Vždy jsme se bavili o tom že přenést systém ze skal do velkých stěn bude nášup a teď poslední roky se to děje. Ale proč hory? Možná to je přirozený vývoj. Závody už byly za mnou a skalky začaly být „malé“.

Trochu atraktivnější je lezení na pískovci. A tak člověk pošilháva po větších a vyšších kopečkách.

CZ: A Cruz del Sur? Jaké to bylo? Pepe někde psal, že vám to přišlo lehčí než původně navržená klasa. Měl jsi problémy s nadmořskou výškou?

K: V Peru to bylo parádní, byl to první větší výjezd do takové stěny v takové nadmořské výšce. Byly to první zkušenosti, nevěděli jsme nic bližšího o stylech přelezů, co obnáší orientace v takové stěně a spousta jiných problémů. Ale zadařilo se. Obtížnost byla podle nás lehčí, přesto neříkám, že je to lehká linie. V Peru jsme trávili víc jak měsíc, takže aklimatizace proběhla perfektně. Pod stěnou už nebyl žádný problém. Předtím byl výstup na kopec Pisco, pak pokus o Huascarán vždy s návraty do údolí, předpisová aklimatizace.

CZ: Díky moc za rozhovor.

K rozhovoru mi Kamzík připsal ještě krátké post scriptum, které určitě stojí za přečtení:

Díky lezení člověk potkal spoustu lidí, procestoval a viděl mnoho míst a dovezl domů spoustu zážitků. A to nejen ze světa, ale i od nás doma. Pokud bych měl vše sepsat, tak to je na malou brožuru, a tak doufám, že jsem čtenáře aspoň ve zkratce trochu zaujal a některé motivoval k dalším lezeckým akcím. Tímto všechny zdravím. Možná někde ve skalách ahoj

Milan Kamzík Benian

- pro CLIMBzin se ptal učitel -

*I tak skvělý lezec jako Kamzík si
přivydělával na lezení výškovkama
foto archiv Kamzík*

Oddílová liga

Ano! Je to tak! Je tu podzim a s ním přichází i druhý ročník oddílové ligy. Schválně nepišu boulderliga, protože by se mělo jednat o sérii 4 závodů, z nichž boulderové budou jen dva. Ty ostatní budou o zbraních a o obtížnosti. Nehynoucí sláva je vítězům předem zajištěna, stejně jako ta známá čest pro poražené. Tak trénujte jak šlaci!

SEZNAM ZÁVODŮ ODDÍLOVÉ LIGY 06/07

Půda 06 - první závod bude bouldrový a stejně jako loni proběhne na půdě u Leblochů. Akce se koná 2. 12. 2006. Více viz příložená pozvánka.

Novoroční OPEN AIR - kdo má rád zimu a zbraně, ten by si to měl užít. Vše se odehraje 6. 1. 2007 ve vesnici Jana Amose. Snad akce s pomocí kluků z Nivnice proběhne!

Tělocvična 07 - druhý ročník boulderového klání v naší krásné tělocvičně proběhne 3. února 2007.

After OUPN party - po pátém ročníku SLOVÁCKÉHO OUPN budou opět po roce zpřeházené chyty na naší stěně a to je dobrá příležitost k závodění na obtížnost. Poleze se na flešáka a cest bude aspoň pět tak, aby si zalezl každý! Termín: 10. 3. 2007.

A nyní k hodnocení celého seriálu. Oproti loňsku je několik málo změn: Body získávají všichni umístění do patnáctého místa. Za 1. místo je 15 bodů, za druhé 14 atd. až za patnáctý flek je bod 1. Nejhorší výsledek se při účasti ve všech závodech škrtá a počítají se tedy 3 nejlepší umístění na závodech. Z toho plyne možnost jeden start vynechat. Pokud někdo absolvuje méně jak 3 závody, počítají se mu pouze body z absolvovaných závodů.

Malé upozornění na konec: Nejde o nic jiného než o srandu (!) a taky o nehynoucí slávu, tučné peníze a obdiv nejhezčích kočiček z Brodu a okolí! Až na posledním místě je to, že nám to pomůže přežít zimní přípravu!

LIZE ZDAR!

- učitel -

Oddílovou ligu 06/07

podporují světoznámé firmy
vyrábějící pomůcky jen pro dobré climbery:

Halvní partner oddílové ligy 06/07

nejlepší guma na světě...

5.15

Převodní tabulka

klasifikací

Nejednou se vám už určitě stalo, že na vás chrlil někdo jakási záhadná čísla s tím, že on už bouchl 7b nebo 5.12a! A taky když někdo řekne „8c“, záleží hodně, kde to bylo a v jaké klasifikaci mluví. Pojdme si to tedy ujasnit:

UIAA	FR	DDR	USA	AUS	UK	SWE	FIN
5-							
5	4+					5-	5-
5+	5	VIIa	5.7	14 15	4b	5	5
6-	5+	VIIb	5.8	16	4c	5+	5+
6	6a	VIIc					
6+	6a+		5.9	17 18	5a	6-	6-
7-	6b	VIIIa				6	
7	6b+		a b 5.10	19 20	5b	6+	6
7+	6c	VIIIb		21 22			
8-	6c+		a b 5.11	23 24	5c	7-	6+
8	7a	VIIIc				7	7-
8+	7a+ 7b		c d 5.12	25 26	6a	7+	7 7+
9-	7b+	IXa					8- 8
9	7c		a b 5.13	27 28	6b	8- 8	8- 8+
9+	7c+	Xa				8	9- 9
10-	8a 8a+		c d 5.14	29 30	6c	8+ 9-	9 9+
10	8b	Xb					9- 10-
10+	8b+	Xc			7a		10- 10
11-	8c	XIa				9	10+ 10+
11	8c+ 9a	XIb					11- 11
		XIc					
		XIIa					
			c d	33 34	7b		

Ještě než se celou tabulku naučíte z paměti i pozpátku, uvědomte si, že klasifikace cest je vždy jen orientační záležitostí. Všichni jste už určitě zažili tu situaci, kdy jedna sedma pustila jako nic a hned ta vedle (od jiného autora a v trochu jiném profilu) vás potrápila, jako by to byla nejmíň osma (alespoň v porovnání s tou první cestou)! A to už vůbec nemluvíme o rozdílech mezi jednotlivými oblastmi nebo rozdílech mezi jednotlivými zeměmi - a to i těmi, kde se používají stejné stupnice. Takže bacha! Zbytečně neriskujte!

Sestaveno podle: časopisy Montana a Jamesák, kniha Rock Stars, průvodce Suomen kalliokiipeilyopas 2003.

- učitel -

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokoláci podnikli na horách, v nížinách i hospodách (+ pár největších bomb ze světové scény). A jen dodávám, že kdo se neozval má smůlu - slavný prostě nebude. Holt já nemůžu být všude a jasnovidec taky nejsu.

Marcela Macek Leblochová se v neděli 27. srpna 2006 **vrátila mezi normální lezeckou populaci** a zdolala, po dvouapůl měsíčním půstu způsobeném zlomeninou křížové kosti, cestu Rohovka 5 na Kozlovi!

Kubča Jurčik a učitel se v sobotu 2. září poprali s náročnou tratí letošního **Chřibského Hnědáka** a na pokraji fyzického i psychického zhroucení si dojeli pro celkové **druhé místo!**

Na letošním **Hnědákově** se nenechali zahanbit ani **Pólo Maršálek** s **Masikem**, kteří startovali na tomto extrémním závodě již potřetí. V konkurenci 16 dvojic dojeli na skvělém **sedmém místě**, což je jejich zatím nejlepší umístění! (Více o letošním Hnědákově najdete v učitelově pojednání na straně 5 tohoto čísla.)

Dvojčím **Kubča Jurčik - Radek Gabrhel** a **Honza Lekeš - učitel**, se na výročním oddílovém zájezdu do Tater podařilo prostoupit několik zajímavých cest: Žeruchovi veže: **Korsvoldov tanec 7 OS**, Severní stěna Malého Kežmaráku: **Dirrettissima 7+ AF**. **Učitel** s **Honzou** ještě přidali dlouhou celodenní akci v podobě výstupu od Brnčálky přes Medené lávky do Medené štrby (2), odkud se vydali přes Vidlový hřebeň (4) na vrchol Velkého Kežmarského štítu, ze kterého sestoupili přes Huncovské sedlo na Svišťovku a zpátky na chatu - byla to sice taková turistika, ale občas s dost zajímavým lezením a hlavně pořádně dlouhá. (O Tatrách se píše taky na str. 3 a 4.)

SUPER ONSAJT cesty **Dan hammer 8** se podařil na prázdninovém výletě do německé Frankenjury **Malému Kubovi!** K tomuto skvělému výkonu přidal Kuba v Německu ještě další osmu - tu však „pouze“ **RP**.

Učitel znova rozšířil svůj seznam přečtených devětmínusek když v polovině září přešel v Krase V buči převislou vytrvalostní a hlavně nádhernou linii **Věčně bez peněz 9-** stylem **PP**.

Macek to po zranění prostě hrne a z Krasu si v sobotu 16. 9. přivezla první cesty na prvním konci po dlouhé odmlce. Mezi nimi byla i **Kotašova varianta 6+/7-**.

Športový elegán, zaměstnanec nejmenovaného závodu na výrobu střelných zbraní a ftipálek roku **Kubča Jurčik**, lezoucí za SODOM a SEPULTURU, se jednu zářijovou středu strašně moc těšil na půl třetí - jediný světlý bod jeho dopolední směny. Půl třetí přišlo a Kuba se začal těšit na čtvrtou. Čtvrtá přišla taky a on nasedl do auta vedle Ivce Elzy a jel si zatrénovat na Kozla. Elza (princezna Nelly) celou cestu masírovala Kubovy svaly jazykem a to mu náramně pomohlo. Zbytek dění by se totiž dal shrnout do přišel, viděl, vylezl (**PP**) a lakonicky konstatoval: „Však už bylo na čase!“ A o čem, že se to tu píše? No přece o cestě **Gorilí samec 8-**!

Bylo to jen otázkou času, kdy **učitelovi** spadne do klína další devětmínuska. Netrvalo to dlouho! Hned týden po přelezu **Věčně bez peněz** si zajel na Manín, kde dal **PP** dlouhého a náročného **Netopiera 9-**. Aby toho nebylo málo, přesunul se na neděli na Súlov, kde pro změnu rozšířil svůj seznam osumínusek, které dal **OS**, nádhernou vytrvalostní cestou **Arthuš 8-**!

To, že se **Macek** vrátila mezi živé lezce, potvrdila na Súlově, kde přešla cestu **Adéla eště nevečerala 7- RP**.

Honza Lekeš a **Radek Gabrhel** se vydali na konci září znova do Tater. Jejich cílem byla legendární západní stěna Lomnického štítu, ve které pokořili snad ještě legendárnější **Hokejku**.

Vítek Šobáň zdolal další těžkou sedmu na Skalce u Trenčína. Ano - bylo to v první říjnové úterý a byla to ona magická a vzrušující **Voňa ženy 7+!**

Hned den po úspěchu ve Voni ženy se **Vítek Šobáň** vydal na Skalku znova. Tentokrát, ale mířil mnohem výš. Nechal si do silově vytrvalostního **Finále 9-** nacvakat expresky a cestu krásně přešel **PP!** Po loňském Kouše za 8+/9- a letošní Vzpomínce 8+, se tak Vítek posunul na skalkách zase o kus dál. Velká gratulace!!! (A otázka: Copak ten šikula asi baští, že je tak dobrý?)

Jakoby toho **Vítek** neměl dost - o víkendu kolem výjezdního zasedání si připsal další dva úspěchy a zúročil tak celoroční dřinu v tréninku. Nejdříve na Beckově přešel cestu **Vierkina 8** a v neděli po velkém boji zdolal další devětmínusku **Teória pola 9- PP** na Kamenných Vrátech. Prostě konec sezóny Vítkovi opravdu parádně vyšel!!!

Nezahálí ani Vítkův parťák na laně, veselý človíček a budoucí pirát silnic **Kubča Jurčik** (Sodom, Sepultura, Klub fanoušků Rosti Tomance, dopingová kancelář Armstrong), který v neděli 8. října, inspirován Vítkovými úspěchy a v dosti pohrouženém stavu po výjezdním zasedání, bouchl **PP Inženiarsku 8-** na Kamenných Vrátech!

V oblasti Markezinoj gredi nedaleko Splitu se **Tomáš Mrázek** kromě lezení a DWS (deep water soloing) v nedaleké oblasti nad vodou Sustipan, vrhl i na dokončení, zatím nepřečteného projektu, který se nachází vlevo od cesty Glupan. Tomáš ho nazval **Crno vino** a oklasifikoval ho předběžně za **8a**, údajně těžké **8a**.

Václav Šatava a **Dušan „Stoupa“ Janák** přešli 17 let starý projekt **Fram** v jižní stěně Marmolady v termínu 11. - 13. 9. 2006 ve stylu **PP**. Nad Rybou si zájemci o opakování mohou vychutnat délky klasifikace **8+**, **10-**, **9/9+**, **9+** a **5**. Je k tomu potřeba jen nějakých vklíněnců a nebát se trochu delších runoutů.

Brněnský wonderkid **Adam Ondra** si zapsal po víkendu další těžkou cestu. Ve Frankenjuře přešel cestu Markuse Bocka **Vanquish 11-/11** stylem **PP**.

Rakušanka **Barbara Raudner** se připojila do elitního klubu překonavatelek stupně 11- když praskla **Keitos Palast 8c** v Höllentalu.

Veterán **Mauro „Bubu“ Bole** řadí dál! O prodlouženém víkendu na konci září vylezl poprvé volně všechny délky „**Larcher-Vigiani**“ na Marmoladě v Dolomitech, což je 13délková cesta obtížnosti až **8a**.

Neúnavný **Chris Sharma** přešel projekt na skalním oblouku nad mořem na Mallorce. Jde o **deep-water solo** (DWS) do výšky přes 20 metrů. Zatím ho nepojmenoval, ale srovnává ho se svým přelezem cesty Realization za **9a/9a+** v Ceüse roku 2001.

Podzim svým poměrně stálým počasím hraje do not lezcům v celé Evropě, proto výkony padají jeden za druhým. Ideální klima zřejmě panuje i ve francouzském Gorge du Loup.

Yuji Hirayama byl úspěšný při přelezu cesty **Kinematix, 9a** a popral se úspěšně i s cestou **7pm JP Show, 8c**. >>>

Nová japonská lezecká hvězda **Akito Mashusima** mimo to, že vylezl krásné **SuperTango, 8a+** a **Karosuj, 8b+** stylem **on-sight**, podařilo se mu přelézt i již zmíněnou cestu **Kinematix, 9a**.

- učitel -

Co sa chystá?

- koncem října chystá hrstka skálověrných příznivců zájezd do slovinského **ó es pé**. O tom jak moc studené bylo moře, kolik vypili rumu a slivovice a jak se jim tam dařilo a co pěkného vylezli, se dočtete v dalším čísle CLIMBzinu.

- **PŘESTAVBA NAŠÍ JEDINEČNÉ STĚNY** se po dohodě, ke které se dospělo na výjezdním zasedání, a kterou už možná ani někteří nevnímali, opravdu uskuteční. Jde o to, že odstraníme zbytečně kolmé části stěny a v zadním koutě vznikne nový převislý prostor. Vše proběhne pod vedením mistra inženýra Masika ve středu **22. 11.** (shazování chytů) a **24. - 26. 11. 2006** (samotná realizace celé stavby). Vy všichni sokolíci, kteří stěnu využíváte, přijďte přiložit ruku k dílu - děláte to hlavně kvůli sobě. Díky.

- v **sobotu 2. prosince 2006** se uskuteční **2. ročník boulderových závodů** u Leblochů **na hůře**. Téměř na všechny čekají zajímavé ceny a celá sranda **akce bude spojena s oslavou 666. narozenin** (30+30=666!!!). Takže trénujte a hlavně přijďte!!! Závod se počítá do oddílové ligy!

- redakce -

Co sa událo?

- **výroční zasedání uherskobrodského oddílu** - opět se jelo na kolech a opět to byla hodně veselá spárka. Akce se konala v **sobotu 7. října** za dobrého počasí, kterého někteří využili ke žni těžkých cest (viz rubrika Hot sport news). Každopádně se nás sešlo dost. Lad'ovi z Luhaček díky za krásné promítání z Pamíru a několik obrázků z letošní vody. Bez toho by to prostě nebylo ono.

- redakce -

Čoking!!!

Pokud se chystáte v nejbližších měsících jezdit autem hodně v Brodě Uherském a jeho okolí, bacha na věc! **Vtipálek roku Kubča Jurčík**, který v úterý 10. října udělal u Leblochů na půdě tak těžký boulder, že ho ani učitel nemohl vylézt, si vzal k srdci slova z poslední strany 4. čísla CLIMBzinu, a dělá si řidičák! Tak ať nemáte zbytečně potlučené auto. Protože Kubča prý teď, co už přebouldroval učitele, „*može klidně umřít*“!!!

- redakce -

Toto je flek pro vašu reklamu - reklamujte co chcete, my na to stejně kašlem!!!

fuck off sponsors

Du jũ spík ingliš?

Mackův anglicko-český slovník lezecký - part 2

STYLES OF CLIMBING

aid climbing	/eid/	hákování, technické lezení
How many pitches did you aid?		Kolik délek jste hákovali?
attempt	/a'tempt/	pokus; pokusit se
bybass	/baipa:s/	oblézání
climbable	/klaim'eibl/	lezecký
crack	/krak/	spára
crack climbin	/krak/	spárové lezení
descend	/di'send/	sestoupit
descent	/di'sent/	sestup
edging	/edžin/	lezení po malých lištách
escape	/i'skeip/	únik; uniknout
exposure	/ik'spouz/	expozice
face climbing	/fejs klaimin/	stěnové lezení
finger crack	/finge/	prstová spára
fist	/fist/	pěst
flake	/flejk/	šupina, odštěp, lištička
foothold	/fu:thold/	stup
friction climbing	/frikšn/	lezení na tření
handjam	/hend džem/	žába
hold	/ho:ld/	chyt
hold cutting /hold kating/		sekání chytů
holdless	/holdles/	bez chytů
holder	/ho:ld'/	madlo, chyt
jag	/džeg/	madlo
layback	/leibak/	sokolík
mantel	/mantel/	vzepření, odtlačení
over hang	/ouv'heng/	převis
hang over		kocovina
over hanging face		převíslá stěna
pendulum traverse	/'pendjul?m tr?'v?:s/	kyvadlový traverz
reach	/ri:č/	dosáhnout
you have much huge reach		máš delší ruky (doslova máš větší došah) - dobrá výmluva, když něco nemůžeš přelézt
retreat	/re'tri:t/	ústup
slippery	/'slipery/	kluzký
self-belay	/'self-bi'lei/	samojištění
slippery	/'slipery/	kluzký
thin crack	/θin krak/	tenká spára
under holder	/and'/	spodřák

Kdysi kdosi řekl: Učit se, učit, se učit se!!!

CLIMBzin říká: LÉZT! LÉZT! LÉZT!

Co je slyšet ze skal

Je zářijová sobota. Venku je trochu pod mrakem, pofukuje větřík a je sucho. Ideální lezecké podmínky zavály množství lezců i na Holštejn v Moravském Krasu. Na Vaňousech, V Buči, nad jeskyní i na Lidomorně je množství lezců, kteří se snaží přetavit celoroční dřinu a odříkání v přelez vysněné cesty.

Sedíme tak na louce někde mezi Bučí a Lidomornou a odpočíváme. Najednou se z Lidomorny začne ozývat funění borce levitujícího v chyttech nějaké šílené převisliny. Zaostříme naše uši tím směrem a posloucháme:

- Uff, fúúú, uff!

- Jed! Jed!

- Piča!

Tohle už snad ani nepotřebuje další komentář!

- učitel -

Ke freslenému ftípku z minulého čísla...

... jen dodám pro ty, kteří nekomunikují v angličtině, že uvedený text znamená něco jako: "Takže kam teď - do pekla nebo do ráje?" A slibuju, že už to bude jenom česky! :-)

- učitel -

Omluva

Redakce CLIMBzinu se tímto omlouvá světoznámému pisálkovi Martinovi „Masikovi“ Masařovi, autoru článku o Glockneru, kterému jsme při sazbě posledního čísla totálně pokur... jeho článek přehozením textu.

Masika, ale i všechny ostatní chceme ujistit, že k podobnému nedopatření dochází u nás v redakci maximálně jednou za 10 let.

- redakce -

Kuba Novák radí

Dělá vám problém pořádně vykozit nohu? Tatér Kuba Novák doporučuje: při tréninku této důležité lezecké techniky si pořádně zamečte! Opravdu to funguje! Každá správná koza totiž mečí!

- redakce -

Oznámení

Známý hradištský bouchač, vedoucí brněnského greensportu, autor mnoha cest a prvovýstupů v Chříbech a dělník skal Michal ROH Rožek řekl 30. září tohoto roku ano své (nyní již) manželce Marcele. Tož teda at' sa jim daří...

- redakce -

Soutěž se singáčem

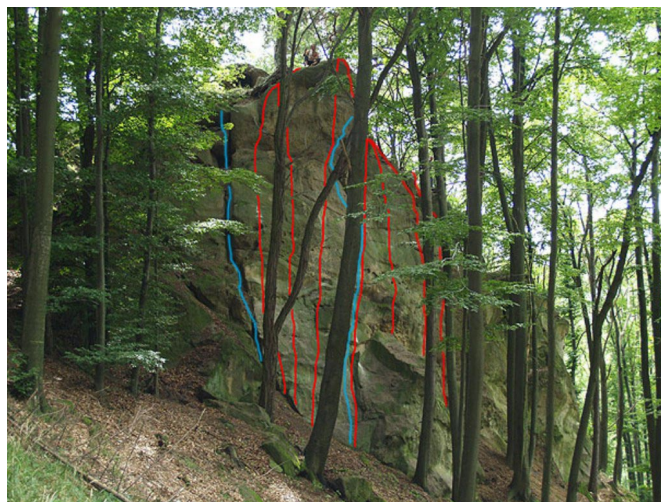
o malé,
ale milé dárečky

A metodyka k tomu - tohle všechno můžete čekat od našeho magazínu v příštím roce. Hlajte informace uvnitř CLIMBzinu, pište zážitky ze skal, přemýšlejte, jak lezete a jestli děláte všechno správně a určitě se dočkáte. A jen taková cvičná otázka za samolepku:

Od kterého roku vychází náš magazín?

Cvičitel'ská skála

byla představena již v minulém čísle. Jako první se s novými cestami na ní mohli seznámit účastníci Chříbského Hnědáka. Fotky s popisem nových cest nyní přináší i náš magazín:

Sektor Hlavní stěna: Červené linie zleva doprava: Režie Kotěnočkin, výtvarník Rusakov 6-, Inkvizice 6-, Chříbský Hnědák 7+, Střet generací 5, Jen počkej ... 5, Vlčí jáma 7-, Relax 5. Modré linie jsou zřejmě některé původní staré směry: Levá spára - III, Humusovka V, Středem stěny - V, Solivka - IV+, Dolní část stěny - IV, Pravá spára - IV+

Sektor Plotna: Homouš 3+, Psychopat 4+, Bourec Brněnský 4+, Dement 4, Coura 3+

Každý správný climbér čte

CLIMBzin

V příštím čísle mimo jiné:

Horké informace z blízkých i vzdálených skalek a hor, kreslený ftíp, další lekce lezecké angličtiny, zajímavý rozhovor, rubrika na přání, report z Půdy 06, drby chříbských plchů a mnoho dalších hňupin.

Rubrika na přání

tentokrát pro ty,
na které se zatím nedostalo

Ano, i tahle půvabná dívenka se nestačí divit, jakých že to dosáhli uherskobrodští sokoláci výsledků v anketě BBC. Holt jsme pašáci!

ZMER SI HO!

výsledky ankety BBC

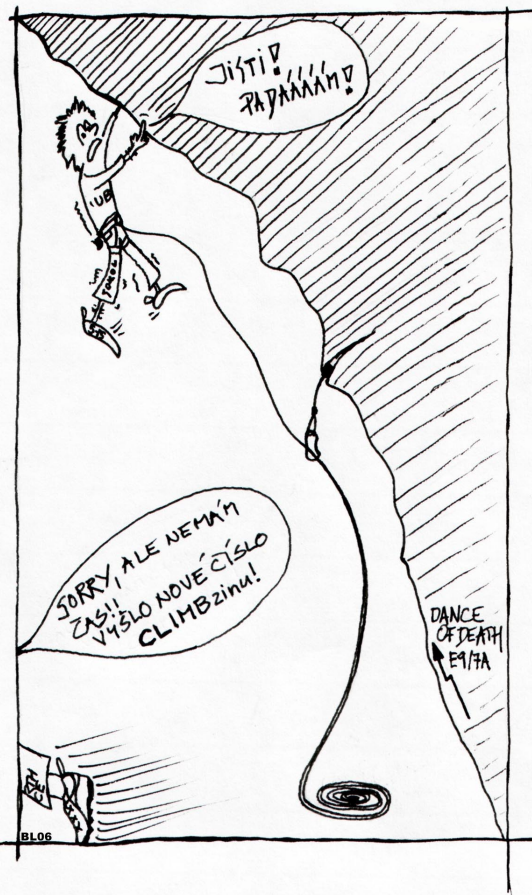
Vážení přátelé, přinášíme výsledky ankety BBC, díky které jsme se zapojili do mezinárodního výzkumu zaměřeného na víceméně uzavřené skupiny jedinců, mezi které patří různá zájmová sdružení, spolky či sportovní kluby. Poté co jsem organizátorům výzkumu zaslal naše data mě sice nejdřív přesvědčovali, že to není možné, ale ujistil jsem je, že my horolezci určitě nelžeme. Sice si občas pleteme dvacetiosedové AF s OS, ale jinak jsme čestní a poctiví lidé. A tak se v BBC pustil TEAM pod vedením Dr. P. Haberu do počítání složitých statistik. Výsledkům nejdříve nemohli uvěřit, ale nakonec, po několikanásobné kontrole, došli k závěru, že horolezci je mají fakt nejdelší. V tenhle moment jsem začal přemýšlet, jestli jste náhodou neměřili ty špagáty, na které se navazujeme, ale Dr. Habera mi to odborně vysvětlil: "Jde o to, že když horolesec se dostal do nousové situace a strátí roup, on mít vždy náhradu. Je to evolušn ňůvs! Absolutly genialní!"

Konečný verdikt výzkumníků z BBC zní:

v porovnání se zbytkem světa se horolezci sokoláci z Brodu Uherského neztratili!!!

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! ČTI CLIMBzin!!!

SPOLEČNÉ TRÉNINKY NA STĚNĚ V UB:
PRÁZDNINY NÁM SKONČILY, TAKŽE SI MŮŽEME
DOPŘÁT LEZENICI NA NAŠÍ SVĚTOVÉ STĚNĚ
středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16
uvedené časy jsou v hodinách platných
ve středoevropském pásmu.
Co dělat mezi tréninky nikdo nikde neradí.

(c) 2006 autoři článků, fotografií a kreseb, hlavní grafik a celá redakce CLIMBzinu

Texty neprošly žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá) a navíc vyjadřují názory a postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce!!!

CLIMBzin

**občasný zpravodaj horolezeckého oddílu
TJ SOKOL Uherský Brod**

šéfdirigent: učitel; grafika: teacher

ingliš: Macek

pisálek externista: Masík (jen když v práci nic nehoří)

foto: šeci z oddílu, občas někdo iný, sem-tam kradené

gramatická korektúra 95% obsahu: Robert - děkujeme

pressssss: Macek

volně ke stažení na www.CLIMBzin.wz.cz

Vítáme všechny vaše zprávy o lezeckých i jiných dobrodružstvích. Příspěvky, včetně fotografií, zasílejte na climbzin@seznam.cz